DZIENNIK URZĘDOWY
WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W OLSZTYNIE

Olsztyn, 5 lutego 1954 r. Nr 1 Poz. 1—2

TREŚĆ

1

POPRAWA WARUNKÓW BYTOWYCH LUDNOŚCI WOJEWÓDZTWA OLSZTYŃSKIEGO

Uchwała Nr 20/53

Wojewódzkiej Rady Narodowej w Olsztynie z dnia 12 grudnia 1953 r. w sprawie zadań Wojewódzkiej Rady Narodowej i jej organów w świetle wytycznych IX Plenum KC PZPR i też przedzjazdowych w walce o podniesienie stopy życiowej mas pracujących.

I. W zakresie rolnictwa

Wojewódzka Rada Narodowa po wysłuchaniu referatu Przewodniczącego Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej oraz wniosków Prezydium i Komisji WRN pogłębionych przez szeroką dyskusję stwierdza olbrzymią rolę Rad w realizacji wielkiego programu walki o szybsze podniesienie stopy życiowej mas pracujących, wysuniętego przez IX Plenum KC PZPR. Od poziomu pracy rad narodowych w wielkiej mierze zależeć będzie wykonanie uchwał Partii i Rządu w dziedzinie podniesienia produkcji rolnej, usprawnienia handlu i zaopatrzenia, rozwoju przemysłu terenowego i przedsiębiorstw usługowych, stanu urządzeń komunalnych, ochrony zdrowia ludności i rozwoju oświaty i kultury.

Dla spełnienia tych zadań niezbędne jest, by rady narodowe wnikliwie reagowały na wszystkie potrzeby i bolączki ludności pracującej, śmiało rozwijały inicjatywę i kontrolę społeczną w gromadach i gminach. Zapewni to skupienie wokół rad szerokiego aktywu chłopskiego, zacieśni więź z masami oraz podniesie autorytet rad narodowych.

Należy radykalnie skończyć z praktyką jednostronnego widzenia i traktowania przez rady narodowe chłopa wyłącznie jako dostawcy produktów rolnych i płatnika podatków, ale przez pełniejszą realizację sojuszu robotniczo-chłopskiego przez umocnienie spójni między miastem i wsią dążyć do bardziej wnikliwego niż dotąd stosunku do potrzeb chłopa jako producenta, któremu należy przyjść z pomocą. Wymaga to również usunięcia poważnych braków, a w wielu wypadkach wypaczeń i biurokratyzmu, jakie ujawniły się w praktycznej działalności rad narodowych.

Konstytucja Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej zobowiązuje rady narodowe do stałej troski o codzienne potrzeby i interesy ludności, do zwalczania wszelkich przejawów samowoli i biurokratycznego stosunku do obywatela, do coraz lepszego zaspokojenia potrzeb ludności w zakresie zaopatrzenia i usług oraz do rozbudowy instytucji i urządzeń komunalnych, oświatowych, kulturalnych, sanitarnych i sportowych. Te obowiązki rad narodowych wypływające z postanowień naszej Konstytucji szczególnego znaczenia nabierają w świetle wytycznych IX Plenum.

Biorąc za podstawę bogactwo myśli i konkretne wskazania IX Plenum KC PZPR zmierzających do szybszego wzrostu stopy życiowej mas pracujących, Wojewódzka Rada Narodowa uchwala:

1. Zobowiązać Prez. WRN i wszystkie prezydia terenowych rad narodowych, aby uruchomiły przy współpracy wszystkich zainteresowanych czynników i organizacji masowych wszelkie rezerwy tkwiące w rolnictwie, celem podniesienia wydajności gospodarki socjalistycznej i indywidualnej do pełnego wykonawstwa zadań postawionych na IX Plenum w zakresie rolnictwa.

2. Dla realizacji powyższego i przy wydatnej pomocy Państwa na terenie gospodarki chłopskiej całkowitej (spółdz. produk. i gospodarstw indyw. razem) w okresie lat 1954 i 1955 należy:

a) rozszerzyć powierzchnię zasiewów zbóż na tyle, aby uzyskać w r. 1955 zbiory zbóż podstaw. przewyższającą zbiory w roku 1952 — co najmniej 70.000 ton przez pełną likwidację odłogów. Plantację ziemniaków podnieść o 10% w stosunku do 1953 przy plonie z ha 145 q. Plantację buraka cukrowego podnieść o 7% i osiągnąć plon do 230 q z ha drogą lepszych stanowisk, nawożenia nasion i lepszej agrotechniki. Zwiększyć powierzchnię upraw oleistych o 15% w stosunku do r. 1953. Dokonać przełomu na odcinku kontraktacji lnu przez organizację własnej zaaklimatyzowanej bazy nasiennej, przystosowania plonów do warunków glebowych i regionalną agrotechnikę,

b) rozszerzyć uprawę warzyw o 6% w stosunku do 1953 r. podnosząc jednocześnie plony o 10% dla produkcji warzyw wczesnych i rozsad, rozszerzyć gospodarkę inspektową i szklarniową o 15%,

c) podnieść ilość drzew owocowych o 6% przez szeroką kampanię społeczną,

d) podnieść poziom agrotechniki przez wczesne podorywki na pełnej powierzchni po kłosowych, wykonanie głębokich orek przedzimowych na całej pow. pod zasiewy jare, siew rzędowy na całej powierzchni, przy stałym zwiększeniu areału siewu krzyżowego, siewu superfosfatu granulowanego z ziarnem, zaprawienie ziarna, pielęgnacji roślin i wapnowania ściernisk na 10 — 15% powierzchni,

e) zwiększyć siew poplonów na zielone nawozy o 10% po zbiorach ozimych,

f) zwiększyć produkcję obornika i podnieść nawożenie do 20% powierzchni ziemi ornej w pełni rozprowadzić nawozy sztuczne,

g) dla zapewnienia dostatecznej ilości kwalifikowanego materiału siewnego, należy wystąpić do Min. Rolnictwa o utworzenie czwartej Stacji Doświadczalnej Oceny Odmian w rejonie Pasłęk-Braniewo oraz drugiej Stacji Selekcji Roślin w rejonie północnym ze szczególnym uwzględnieniem produkcji ziarna siewnego lnu. Ustalić całą sieć 500 gospodarstw nasiennych i reprodukcyjnych, zapewniając właściwy ich poziom agrotechniczny,

h) zlikwidować w 1954 roku 18 tys. ha odłogów, a pozostałe 6570 ha w roku 1955, przy czym należy ustalić z chłopami ściśle stan odłogów w gromadzie i ustalić plan oddolny ich likwidacji przez umowy z indywidualnymi rolnikami, zorganizowanymi zespołami uprawowymi oraz przeprowadzić szeroką kampanię uświadamiającą o korzyściach z likwidacji odłogów w oparciu o ulgi przysługujące biorącym udział w likwidacji,

i) w zakresie kontraktacji roślinnej:
— zorganizować narady z aktywem i produkującymi chłopami w zakresie zabezpieczenia wykonawstwa planów,
— spopularyzować wśród rolników kontraktację lnu na nowych warunkach, ustalonych przez Rząd,
— uaktywnić pracę terenową aparatu fachowego instytucji kontraktujących i agentów zajętych w akcji kontraktowania.

3. W zakresie melioracji należy:

a) objąć konserwacją wszystkie istniejące urządzenia melioracyjne przez wykorzystanie inwestycji i społecznego czynu melioracyjnego,

b) równolegle z akcją konserwacji urządzeń melioracyjnych winno iść nawożenie organiczne (kompost, obornik-okrywy, na 12%, co stanowi 65 tys. ha areału łąk i pastwisk, a nawożenie mineralne na 20% oraz wapnowanie do 20% powierzchni co stanowi 70 tys. ha,

c) poza tym winno być przeprowadzone pomelioracyjne zagospodarowanie łąk i pastwisk w roku 1954 na obszarze 5 tys. ha i w roku 1955 — 8 tys. ha oraz suszenie siana na kozłach na pow. 20% łąk, co pozwoli osiągnąć 34 q siana z ha tym samym zabezpieczy bazę paszową.

4. W zakresie podniesienia produkcji zwierzęcej na koniec 1955 roku należy:

a) podnieść stan bydła 35% i osiągnąć na 100 ha użytków rolnych w roku 1955 — 38 sztuk bydła, w tym 26 sztuk krów, natomiast w spółdzielniach produkcyjnych gospodarujących zespołowo, od trzech lat, podnieść stan bydła zespołowego z przyzagrodowym do 50 sztuk na 100 ha użytków rolnych, z czego 70% bydła zespołowego.

b) zwiększyć pogłowie trzody chlewnej o 24 w porównaniu z rokiem 1953, natomiast w spółdzielniach produkcyjnych w pierwszym roku po wspólnych zbiorach podnieść stan macior do 5 szt.. a ogólną ilość trzody chlewnej podnieść do 50 szt. na 100 ha użytków rolnych,

c) pogłowia owiec o 20% w porównaniu do 1953 r

5. Dla osiągnięcia powyższych wyników konieczny jest dalszy rozwój bazy paszowej i jej racjonalne wykorzystanie, usprawnienie gospodarki zarodowej, poprawienie obsługi zootechnicznej, ochrony weterynaryjnej, zwiększenie budownictwa pomieszczeń gospodarskich, a w szczególności należy:

a) zwrócić szczególną uwagę na zasiew międzyplonów przez zastosowanie w życie ozimin wsiewki seradeli w powiatach o glebie lżejszej na pow. 50.000 ha, a w powiatach o glebie cięższej wsiewki koniczyny z trawami na obszarze 100.000 ha,

b) zwrócić uwagę na uprawę łubinu słodkiego, słonecznika pastewnego i wyki ozimej,

c) upowszechnić zakładanie silosów,

d) upowszechnić gospodarkę zarodową i znacznie rozszerzyć hodowlę, otoczyć specjalną opieką istniejące bydło mazurskie przez objęcie go kontrolą użytkowości,

e) znacznie rozbudować sieć punktów kopulacyjnych przy systematycznej eliminacji rozpłodników uznanych z konieczności,

f) osiągnąć stan uznanych rozpłodników: buhai do 2800 sztuk, knurów 1300 szt., tryków 3100 szt., ogierów 456 sztuk i odpowiednio podnieść ilość materiału zarodowego żeńskiego,

g) wystąpić do Ministerstwa Rolnictwa o przyznanie potrzebnego kredytu na zakup krów i koni dla gospodarstw bez siły pociągowej i krów,

h) zobowiązać Prezydia PRN i WRN do zorganizowania przy pomocy aparatu zootechnicznego poradnictwa w zakresie normowania pasz.

6. W zakresie opieki weterynaryjnej należy:

a) bardziej niż dotychczas zbliżyć opiekę weterynaryjną bezpośrednio do rolnika, zapewniając możliwie najszybszą pomoc chorym zwierzętom, otworzyć już w pierwszym półroczu 54 r. wszystkie zakłady lecznicze dla zwierząt, przewidziane w planie na rok 1954. Zorganizować ponadto 10 punktów wet.; jako filie istniejących już zakładów leczniczych dla zwierząt,

b) objąć masowymi szczepieniami ochronnymi przeciw różycy co najmniej 80% pogłowia świń, zwiększyć plan na rok 1954 w szczepieniu drobiu przeciw pomorowi o 20%,

c) dla podniesienia hodowli i zwiększenia zdolności produkcyjnej bydła rogatego a) przeprowadzić systematyczne badania na gruźlicę i brucellczę całego pogłowia bydła rogatego w PGR i spółdzielniach produkcyjnych oraz u rolników indywidualnych, b) zorganizować zwalczanie jałowości krów drogą: bezpłatnych badań bydła w gospodarstwach indywidualnych na specjalnych do tego celu zorganizowanych spędach oraz leczeniu na koszt właścicieli sztuk, nie wykazujących trwałych objawów bezpłodności, z szeroko zastosowanym poradnictwem żywieniowym,

d) w związku z poważną ilością upadków zwierząt gospodarskich spowodowaną głównie brakiem dokładnej znajomości sposobów żywienia, warunków higienicznych i utrzymania zwierząt, usprawnić i wprowadzić na szeroką skalę akcję uświadamiającą w tym zakresie przez: instruktaż, odczyty i pogadanki na tematy zooweterynaryjne.

7. W zakresie rozwoju U.W.R. jako dźwigni przestawienia gospodarki chłopskiej na właściwe tory należy:

a) objąć szkoleniem kursowym w r. 1953/54 w okresie zimowym 300 spółdzielń produkcyjnych a w roku 1954/55 zwiększyć ilość o 50% (450),

b) objąć w latach 1954 - 1955 samokształceniem rolniczym 550 gromad indywidualnych a w 100 punktach we wsiach gminnych zorganizować szkolenie seminaryjne dla chłopów prowadzących samokształcenie w pozostałych gromadach,

c) założyć 300 poletek doświadczalnych i 1000 propagandowo-szkoleniowych, głównie w punktach szkolenia i w kółkach miczurinowskich,

d) wyświetlić 1800 projekcji filmowych o tematyce rolniczej bezpośrednio w gromadach i spółdzielniach produkcyjnych,

e) zobowiązać prezydia rad i komisje roln. i leśnictwa do prowadzenia systematycznej kontroli U.W.R.

8. Gospodarkę polową w spółdzielniach produkcyjnych ustawić, by każda spółdzielnia w roku 1955 osiągnęła samowystarczalność pod względem zaopatrzenia w paszę i zaopatrzenia w nasiona, przy czym należy podnieść obszar upraw pastewnych i kultur przemysłowych, okopowych i rozwinąć silnie produkcję obornika, a produkcję roślin oprzeć o właściwe zmianowanie.

Ponadto zobowiązać do:

a) dopilnowania przebiegu prac przy opracowaniu planów gospodarczo-finansowych oraz kontrolowania ich realności w czasie opracowywania,

b) terminowego, dokładnego sporządzenia bilansów, dopilnowania właściwego przebiegu rocznych zebrań sprawozdawczych,

c) poza tym zobowiązuje się PPRN do wykorzystania osiągnięć produkcyjnych w spółdzielniach w celu zapoznania z nimi indywidualnie gospodarujących chłopów. W związku z tym należy organizować wycieczki do przodujących spółdzielń produkcyjnych, spotkania aktywu spółdzielczego, wygłaszać pogadanki dla upowszechnienia dorobku spółdzielczego,

d) ze szczególną starannością należy wykorzystywać dla popularyzacji idei spółdzielń produkc. coroczne powiatowe wystawy rolnicze,

e) w celu organizacyjno-gospodarczego umacniania spółdzielni produkc. należy pomagać spółdzielniom w realizacji uchwał Pierwszego Krajowego Zjazdu Spółdzielczości Produkcyjnej,

f) dla pobudzenia spółdzielców do przodownictwa w pracy należy wyróżniać przodujące spółdzielnie i przodujących spółdzielców drogą stałego przedstawienia ich do nagród i odznaczeń państwowych.

9. W celu ustabilizowania osadników rolnych i umożliwienia tym rolnikom prowadzenia bardziej planowej gospodarki, wzmóc akcję uwłaszczenia gospodarstw, a przede wszystkim:

a) w ciągu 1954 r. zakończyć wydawania aktów nadania osiedl.,

b) przeprowadzić w ciągu 1954 roku regulację wsi, obejmując dalsze 25% gromad a w 1955 r. pozostałe gromady,

c) oszacować i ustalić cenę nabycia gospodarstw w roku 1954 w 60% ogólnej ilości gospodarstw dotychczas nieobjętych szacunkiem a pozostałą część w 1955 r.,

d) spowodować w latach 1954/55 dokonanie wpisu własności w księgach wieczystych co najmniej 50% ogólnej ilości gospodarstw nadanych w ramach osadnictwa.

e) przy dokonywaniu prac pomiarowo-urządzeniowych rozwiązać zagadnienie odnośnie upełnorolnienia karłowatych gospodarstw umożliwiając przez to stworzenie odpowiedniego zabezpieczenia bytu rodzinom małorolnym.

W celu zagospodarowania dotychczas nierozdysponowanych gruntów wzmóc akcję osiedleńczą w takim stopniu, aby w ciągu 1954 r. zasiedlić 1500 pozostałych wolnych gospodarstw, przygotować zgodnie z planem inwestycyjnym zagrody, które wymagają remontu względnie odbudowy przed zasiedleniem, oraz otoczyć opieką zabudowania gospodarstw nieosiedlonych i opuszczonych.

10. W zakresie obowiązkowych dostaw należy:

a) koordynować wymiary obowiązkowych dostaw, aby nie dopuścić do niesłusznego zawyżonego lub zaniżonego wymiaru dostaw dla poszczególnych gospodarstw, niesłuszny bowiem wymiar wywołuje zrozumiałe niezadowolenie i rozgoryczenie wśród chłopów utrudniając tym samym realizację dostaw,

b) prowadzić dokładną ewidencję umów zawieranych na likwidację odłogów przy równoczesnym dopilnowaniu, aby wszystkie przysługujące rolnikom ulgi z tytułu przyjęcia zagospodarowania odłogów były bezwzględnie dotrzymywane,

c) prowadzić w oparciu o chłopów mało i średnio-rolnych bezwzględną walkę z elementami kułackimi w celu zmuszenia ich do pełnego wykonywania ciążących na nich obowiązków przy równoczesnym odizolowaniu ich od wpływów na resztę chłopów,

d) usunąć z pracy rad narodowych wszelkie kumoterstwo przejawiające się na odcinku obowiązkowych dostaw w nieegzekowaniu zaległości, w niestosowaniu przewidzianych ustawowo sankcji karnych w stosunku do opornych, a często nawet wymiaru, lub w kumoterskim udzielaniu ulg w dostawach obowiązkowych,

e) dopilnować, aby przyznawanie ulg dokonywane było klasowo słusznie, aby z przyznanych ulg korzystały tylko te gospodarstwa chłopskie, które na pomoc ze strony Państwa istotnie zasługują.

11. W zakresie przygotowania do wiosennej kampanii siewnej należy:

a) spowodować realizację planowego wykonastwa remontów maszyn i narzędzi rolniczych przez PGR, POM, GOM, spółdzielnie produkcyjne,

b) doprowadzić zadania planowe w zakresie organizacji przebiegu kampanii poprzez zorganizowanie narad na wszystkich szczeblach,

c) spowodować wykonanie planów kontraktacji w 100% we wszystkich uprawach,

d) spowodować pełne rozprowadzenie nawozów sztucznych, znajdujących się w magazynach GS,

e) spowodować pełne i terminowe zaopatrzenie kampanii siewnej w ziarno siewne i pełne wykonanie planów wymiany sąsiedzkiej ziarna,

f) ustalić rozmiary pomocy sąsiedzkiej i opracować oraz zatwierdzić plany pomocy sąsiedzkiej,

g) zakończyć w terminie do dnia 1 marca 1954 r. szkolenie U.W.R. na temat siewów wiosennych i pielęgnacjii ozimin,

h) organizować szeroki ruch współzawodnictwa w rolnictwie przez stwarzanie dla tego ruchu bodźców w formie premii, nagród, uznania politycznego dla wyróżniających w tym ruchu przodujących chłopów.

II. W zakresie drobnej wytwórczości

1. Powiększyć sieć punktów usług przemysłowych i nieprzemysłowych o dalsze 620 punktów na przestrzeni lat 1954/55, w tym do zorganizowania przez przemysł państwowy 100, przez spółdzielczy 520 punktów.
W lokalizacji punktów usług przemysłowych i nieprzemysłowych należy brać pod uwagę przede wszystkim potrzeby wsi z uwzględnieniem zasadniczych branż jak kowalstwo kołodziejstwo, usługi budowlane. Należy zwrócić uwagę na konieczność dostatecznego wyposażenia w punkty usługowe nowowybudowanych mieszkalnych i osiedli robotniczych.

Biorąc powyższe pod uwagę należy uruchomić w powiatach:

1.	Bartoszyce	= 20	punktów	w tym 5	kołodziejskich	i 5	kowalsk.
2.	Braniewo	= 35	„	„ 6	„	5	„
3.	Działdowo	= 10	„	„ 3	kowalskie	—	
4.	Giżycko	= 30	„	„ 6	kołodziejskich	4	„
5.	Górowo Ił.	= 25	„	„ 5	„	5	„
6.	Kętrzyn	= 60	„	„ 16	„	11	„
7.	Lidzbark	= 15	„	„ 5	„	6	„
8.	Mrągowo	= 20	„	„ 6	„	6	„
9.	Morąg	= 40	„	„ 8	„	4	„
10.	Nidzica	= 30	„	„ 4	„	3	„
11.	N. Miasto	= 25	„	„ 7	„	4	„
12.	Olsztyn m. 20 ze szczególnym uwzględnieniem usług nieprzemysłowych.						
13.	Olsztyn p.	= 30	punktów	w tym 5	kowalskich	i 5	kołodziejsk.
14.	Ostróda	= 30	„	„ 10	„	5	„
15.	Pasłęk	= 30	„	„ 11	„	—	„
16.	Pisz	= 42	„	„ 6	„	4	„
17.	Reszel	= 20	„	„ 3	„	—	„
18.	Susz	= 40	„	„ 10	„	4	„
19.	Szczytno	= 45	„	„ 4	„	—	„
20.	Węgorzewo	= 50	„	„ 7	„	5	„

Prezydia rad narodowych zabezpieczą potrzebną ilość lokali na uruchomienie tych punktów.

Zadania powyższe winny być zrealizowane z uwzględnieniem szerokiego udziału indywidualnego rzemiosła przy udzielaniu daleko idącej pomocy i opieki nad tym rzemiosłem, zwłaszcza na terenie wsi.

2. Rady narodowe powiatowe, gminne i miejskie postawią sprawę przemysłu terenowego pod obrady sesji, na których należy przeanalizować potrzeby ludności, stopień ich zaspokojenia i możliwości rozszerzenia przemysłu terenowego na bazie wykorzystania nieczynnych lokali, surowca miejscowego i rezerw w zatrudnieniu.

III. W zakresie gospodarki komunalnej i mieszkaniowej

Dla zabezpieczenia potrzeb mieszkaniowych mas pracujących należy:

1. w roku 1954 wybudować na terenie województwa w miastach 917 nowych izb mieszkalnych,
2. zwiększyć nakłady na kapitalne remonty budynków mieszkalnych o 95% w stosunku do nakładów roku 1953,
3. w celu pomnożenia efektów gospodarczych przeprowadzanych remontów w większym niż dotąd stopniu mobilizować udział społeczeństwa, poprzez komitety blokowe i komisje radzieckie, a zwłaszcza w wykonawstwie robót nie kwalifikowanych,
4. wzmóc i poszerzyć kontrolę społeczną odbioru robót remontowych poprzez udział komitetów blokowych i samych mieszkańców,
5. wzmóc troskę o ochronę substancji mieszkaniowej i urządzeń komunalnych rozwijając szeroką akcję uświadamiająco-wychowawczą w kierunku poszanowania własności społecznej,
6. przystąpić do uporządkowania terenów w miastach przez odgruzowanie i zagospodarowanie ich tak, by do końca 1955 roku w większości naszych miast zniknęły wszelkie ślady zniszczeń wojennych, wywołanych przez ustrój faszystowsko-hitlerowski,
7. poprawić zaopatrzenie ludności w wodę przez uruchomienie pozostałych nieczynnych wodociągów w Pieniężnie i Szabruku, zmniejszyć straty w sieci wodociągowej, oraz zwalczać ucieczki wody w urządzeniach wewnętrznych, jak i przez należytą konserwację urządzeń,
8. uruchomić wszystkie nieczynne studnie publiczne w miastach i osiedlach miejskich, oraz przeprowadzić konserwację czynnych studzien,
9. wykonać 1526 podłączeń do sieci urządzeń komunalnych i oświetlenia w budynkach mieszkalnych na terenie województwa,

10. uruchomić trzy dalsze gazownie w: Piszu, Dobrym Mieście, Rynie,

11. podnieść jakość usług i należyte utrzymanie pomieszczeń kąpielowych w łaźniach miejskich i kąpieliskach,

12. podnieść stan sanitarny i wygląd zewnętrzny miast przez należytą konserwację ulic, chodników, zieleni, miejskie oświetlenia i urządzeń melioracyjnych, wyzwolić w tym celu inicjatywę i siłę społeczną,

13. wykorzystać w najszerszej mierze możliwości utrzymania i rozbudowy urządzeń komunalnych z wpływów wprowadzonych na ten cel podatków miejskich i świadczeń w naturze.

IV. W zakresie służby zdrowia

1. Usprawnić działalność istniejących zakładów służby zdrowia pod kątem widzenia podniesienia ich usługowości pod względem ilości i jakości. Nastawić ich pracę w kierunku podniesienia troski o człowieka przez usunięcie formalizmu, zbiurokratyzowania, podniesienia poziomu fachowego i ideologicznego personelu, poprzez właściwą organizację administracji, wykorzystanie wszystkich dostępnych środków materiałowych, urządzeń i sprzętu.

2. Wykorzystać wszystkie możliwości personalne, finansowe i materiałowe dla organizacji nowych placówek lecznictwa wszystkich szczebli i rodzai. Sieć nowych placówek planować i organizować na podstawie analizy istotnych potrzeb terenu. W organizacji ich uwzględniać przede wszystkim zaniedbane tereny województwa, a w pierwszym rzędzie wieś spółdzielczą. Zwiększyć ilość łóżek szpitalnych do 3720, ośrodków zdrowia do 150.

3. Rozwinąć dotychczas zaniedbane zagadnienie profilaktyki przez:
   a) rozszerzenie i nasilenie oświaty sanitarnej zwłaszcza na terenie wsi i szkół, przez właściwe instruktażowe ustawienie sanitarnej służby, przez zmobilizowanie do niej nauczycieli i jak najszerszego aktywu P.C.K.,
   b) przez właściwą sprawną i powszechną organizację szczepień ochronnych,
   c) przez zwiększenie kontroli profilaktycznej terenu przez personel zakładów lecznictwa otwartego oraz włączenie do tej akcji w formie opieki terenowego personelu fachowego szpitali i sanatoriów.

4. Na czołowym miejscu postawić zagadnienie stanu sanitarno-porządkowego województwa przez mobilizację do tych spraw całego społeczeństwa przez właściwe ustawienie pracy aparatu sanitarno-epidemiologicznego, przez rozszerzenie służby san.-epid. w formie organizacji nowych powiatowych stacji sanitarno-epidemiologicznych. Zorganizować stacje także w Giżycku, Iławie, Szczytnie, Biskupcu i Kętrzynie.

5. Rozwinąć i rozszerzyć zagadnienie ochrony macierzyństwa i zdrowia dziecka poprzez właściwą opiekę i nadzór nad izbami porodowymi, żłobkami, przychodniami dla dzieci i oddziałami dziecięcymi szpitali.

6. Zwrócić specjalną uwagę na sprawy zapewnienia potrzebnej pomocy dla wsi, zwiększyć dla niej pomoc specjalistyczną, rozwinąć jeszcze bardziej akcję ekip lekarskich oraz opiekę zakładów służby zdrowia nad poszczególnymi odcinkami wsi uspółdzielczonej.

7. W celu zwiększenia lekarskiej pomocy specjalistycznej rozszerzyć ilość usługowych punktów specjalistycznych lecznictwa otwartego i zamkniętego na terenie powiatów.

V. W zakresie handlu.

1. Aby zbliżyć masę towarową do szerokich mas ludowych dla zaspokojenia ich codziennych potrzeb, wskutek niedostatecznej jeszcze i na naszym województwie sieci detalicznej należy zwiększyć ilość punktów sprzedaży na wsi o 15% do już istniejących, z czego w r. 1954 o 10%, zaś w r. 1955 o dalsze 5%.

2. W miastach natomiast w rozwoju sieci detalicznej należy uwzględnić peryferie, gdzie są widoczne braki punktów sprzedaży. Zwiększyć należy ilość zakładów żywienia zbiorowego, jak również barów mlecznych o 15%.

3. Usprawnić należy zaopatrzenie szczególnie na wsi, gdzie często występują braki artykułów pierwszej potrzeby, jak cukru, mąki, chleba, soli czy nafty przez zwiększony nadzór tak ze strony aparatu administracyjnego handlu jak również przez zwiększenie udziału komisji handlu przy analizie potrzeb i chłonności rynku ze szczególnym uwzględnieniem odcinka wiejskiego.

4. Nasilić szkolenie personelu pod względem zawodowym jak i ideologicznym przez co podniesiemy sprawność i kulturę handlową, należy również zwrócić szczególną uwagę na właściwy poziom estetyczny zarówno wewnątrz jak i wystaw sklepowych, na czystość porządek i higienę oraz należyte traktowanie konsumenta przez obsługę sklepową.
Zwiększyć nadzór ze strony administracji handlu pogłębić pracę komitetów sklepowych oraz komisji handlu.

5. Rozszerzyć kontrolę ze strony organów nadzorczych central handlowych jak i również ze strony rad narodowych przez wzmożenie czujności przy przyjmowaniu pracowników do operatywnego aparatu handlu oraz przez zwiększenie częstotliwości komisji remanentowych unikniemy licznych dotąd wypadków nadużyć i ograniczymy powstawanie nadmiernych manko w naszym handlu uspołecznionym.

6. Celem zapewnienia właściwszej pracy i współpracy na odcinku ustawienia komitetów członkowskich i komisji społeczno-kontrolnych aparat wydziałów handlu i komisji handlu winien zająć się przede wszystkim odpowiednim ustawieniem wym. komitetów w ich pracy przez częste instruowanie i informowanie o aktualnych zagadnieniach handlu, aby w ten sposób usprawnić kontrolę i zaopatrzenie.

VI. W zakresie oświaty i kultury.

Wzrostu stopy życiowej mas pracujących nie można będzie trwale zabezpieczyć bez równoczesnego podniesienia poziomu oświaty i kultury. Stały wzrost stopnia wykształcenia i kultury ogólnej jest prawem rozwojowym społeczeństwa budującego socjalizm. W tej dziedzinie rady narodowe muszą więcej uwagi aniżeli dotychczas poświęcić sprawom rozwoju szkolnictwa i osiąganym wynikom w nauce.

Z tego wynikają następujące zadania w dziedzinie oświaty:

1. Doprowadzić do tego, by wszystkie dzieci w wieku szkolnym zostały objęte nauczaniem w zakresie szkoły podstawowej, podnieść liczbę szkół pełnych do 500, tak aby około 78% młodzieży kończyło klasę VII. W tym celu trzeba:
   a) przeprowadzać stale korektę sieci szkolnej,
   b) rozbudować internaty sezonowe i społeczne przy szkołach zbiorczych,
   c) organizować dowożenie dzieci do szkoły.

2. Rozwój liceów ogólnokształcących kształtować w kierunku:
   a) rozbudowy istniejących,
   b) organizowania nowych szkół w niektórych naszych miastach poza siedzibami powiatów.

3. W celu zapewnienia należytych wyników nauczania i wychowania w szkołach rady narodowe winny przynajmniej dwa razy do roku analizować osiągnięte wyniki i wpływać na wzmożenie wysiłków czynników współdziałających w procesie dydaktyczno-wychowawczym.

4. Otoczyć szczególną troską szkolnictwo dla pracujących na wsi i rozwinąć jego sieć tak, aby w roku 1955 pracowało około 110 szkół podstawowych dla pracujących wiejskich. Do realizacji tego zadania wciągnąć zakłady pracy, zarządy spółdzielni produkcyjnych, kierownictwa PGR i związki zawodowe.

5. Energicznie rozwijać sieć przedszkoli wiejskich szczególnie w spółdzielniach produkcyjnych, aby w roku 1955 osiągnęła ona 145 punktów i objęła około 3000 dzieci.

6. Otoczyć opieką doświadczalne działki szkolne i zapewnić im warunki rozwoju. Rady narodowe winny je widzieć jako jeden z ważnych środków przenoszenia na wieś osiągnięć wiedzy rolniczej, jako dźwignię podnoszenia wydajności rolnictwa.

7. W zakresie zabezpieczenia należytych warunków materialnych pracy szkół i stałej poprawy bytu nauczycieli rady narodowe muszą pilnie przestrzegać istniejące uchwały Rządu, wytycznych poszczególnych ministerstw oraz Prezydium W.R.N. Wykonanie tych podstawowych zadań oświatowych wymaga znacznie większej mobilizacji sił i usług

społecznych aniżeli dotychczas. Komitety rodzicielskie, komitety opiekuńcze, organizacje społeczne i związki zawodowe — to oparcie rad narodowych w realizacji tego programu.

8. W latach 1954 — 55 należy uruchomić 90 świetlic gminnych oraz 750 świetlic gromadzkich.

9. W każdej świetlicy winny pracować podstawowe zespoły jak czytelniczy, Wszechnicy Radiowej, kurs języka rosyjskiego, chóralny, teatralny, taneczny i orkiestralny.

10. W dziedzinie bibliotek rady narodowe winny stworzyć warunki masowego upowszechnienia czytelnictwa. W tym celu należy zorganizować w 54/55 r. 230 bibliotek, 1450 punktów bibliotecznych.

11. Najmniej raz na półrocze należy analizować pracę rad czytelnictwa i książki, które są organem rad narodowych oraz udzielać im opieki i pomocy, by mogły wykonać zadania statutowe.

12. Szczególną uwagę należy zwrócić na maksymalne zwiększenie liczby kolporterów książki i prasy, których traktować należy jako ofiarnych pracowników oświatowych.

VIII. W zakresie pracy organizacyjno-masowej.

Realizacja zadań nakreślonych w niniejszej uchwale jest nie do pomyślenia bez jak najszerszego uruchomienia wszystkich dźwigni inicjatywy i kontroli społecznej. W parze ze wzmocnieniem aparatu prezydiów i z usprawnieniem metod kierownictwa poszczególnymi działami ich pracy, iść musi coraz szerszy rozwój i ulepszenie metod i form pracy organizacyjno-masowej w radach.

W celu osiągnięcia wzmocnienia rad narodowych i ich prezydiów od strony organizacyjnej, podniesienia na wyższy poziom metod i stylu ich pracy — należy:

p o p i e r w s z e:

Niezwłocznie wzmóc pracę organizacyjno-masową radnych Wojewódzkiej, powiatowych, miejskich i gminnych rad narodowych w zakresie umocnienia więzi z masami oraz dalszego rozwoju i ulepszenia metod i form pracy oraz podnoszeniu autorytetu członków rad i ich organów poprzez:

1) nasycenie głęboką treścią polityczną sesji rad narodowych pracę komisji, komitetów blokowych, gromadzkiego aktywu społecznego oraz codzienną pracę radnych i członków komisji,

2) wzajemne powiązanie komisji rad, pracy prezydiów i ich komórek organizacyjnych i oparcie jej o kwartalne plany pracy. Komisje rad narodowych mają odbywać posiedzenia co najmniej raz w miesiącu, naslą częstotliwość kontroli realizacji zadań wynikających z postanowień niniejszej uchwały, przyciągając do udziału w kontroli członków organizacji masowych i aktywistów robotników i chłopów.

p o d r u g i e:

1) Członkowie rad narodowych i członków komisji w celu przenoszenia uchwał sesji i przyjmowania skarg i zażaleń organizować będą spotkania z ludnością względnie brać udział w zebraniach gromadzkich, współpracować będą z sołtysami gromad.

2) Członkowie rad narodowych i członkowie komisji rad oraz sołtysi winni:

a) być przykładem w realizacji obowiązków wobec Państwa i tą drogą mobilizować masy pracujące, a szczególnie pracujące chłopstwo na odcinku walki o wzrost produkcji rolniczej i realizacji zobowiązań wsi wobec Państwa,

b) oddziaływać na organizacje masowe, przyciągać ich członków do pracy w komisjach rad drogą udziału radnych członków komisji i sołtysów w posiedzeniach, organów kierowniczych organizacji masowych, drogą rozwijania inicjatywy kontroli społecznej w gromadzie, gminie i mieście,

c) brać udział w naradach wytwórczych organizowanych przez zakłady produkcyjne, brać udział w posiedzeniach komitetów blokowych, komitetów członkowskich przy sklepach spółdzielczych, naradach sołtysów i tp.,

d) nawiązywać kontakt z komitetami rodzicielskimi w szkołach, wysłuchiwać ich postulatów i przenosić na sesje i komisje rad,

e) organizować t.zw. „czyny społeczne" w zakresie wykonywania prac siłami społeczeństwa, np. akcja czystości w miastach, osedlach, zalesienie i zadrzewienie, odgruzowanie, melioracja, budowa i naprawa dróg.

p o t r z e c i e:

1) Prezydia rad narodowych.

a) przy współudziale organizacji masowych i aktywu rad ożywią pracę wśród kobiet i śmielej wysuwać będą przodujące kobiety zatrudnione w produkcji przemysłowej i rolnej do pracy w radach narodowych, komisjach, komitetach blokowych, komisjach kontroli społecznej, komitetach członkowskich i tp. oraz na kierownicze stanowiska w radach narodowych i ich organach, zapewniając im właściwą pomoc,

b) zaktywizują inteligencję wiejską w pracy rad narodowych przy jednoczesnym otoczeniu opieką i stworzeniu jej odpowiednich warunków dla wydajniejszej pracy. Wysłuchiwać będą jej uwag i wniosków i wnikliwie badać,

c) zwiększą udział ludności miejscowego pochodzenia w radach narodowych i ich organach,

d) analizować będą przebieg załatwiania skarg i zażaleń ustalać przyczyny ich powstawania i opracowywać będą właściwe i praktyczne wnioski, zmierzające do likwidacji tych przyczyn, mając na uwadze, że IX Plenum KC naszej Partii daje nowe, poważne środki i zwiększa realnie możliwości pozytywnego załatwienia wielu słusznych skarg ludności i aby te nowe zwiększone możliwości były w pełni wykorzystane,

e) zobowiążą swój aparat wykonawczy, a szczególnie instruktorów organizacyjnych do udzielania stałej pomocy radnym i członkom komisji na odcinku mobilizacji mas do wykonywania zadań, postawionych przez Partię i Rząd, drogą wytwarzania wokół rad i komisji szerokiego aktywu, w szczególności chłopskiego, drogą oddziaływania na organizacje masowe, przyciągania i mobilizację ich członków do współpracy z komisjami,

f) zwrócą się do instytucji i innych zakładów pracy, aby swym pracownikom będącym członkami rad i komisji udostępniali i umożliwiali wykonywanie zadań związanych z piastowaniem tych funkcji,

g) niniejszą uchwałę przeniosą na sesje, prezydia oraz narady robocze pracowników w prezydiach rad narodowych wszystkich stopni.

p o c z w a r t e:

Zobowiązać Prezydium W.R.N. do:

1) opracowania szczegółowych wytycznych wykonawczych i przekazania ich prezydiom rad narodowych niższych szczebli,

2) dokonywania raz na kwartał kolegialnej oceny przebiegu realizacji niniejszej uchwały i składania sprawozdań co pół roku na sesji rady.

Uchwałę wykona Prezydium WRN oraz prezydia powiatowych, miejskich i gminnych rad narodowych.

Sekretarz Sesji:	Przewodniczący Sesji:
S. Kęska	K. Szyłejko

2

Akcja odgruzowania i uporządkowania miast i osiedli województwa olsztyńskiego

Uchwała Prezydium WRN Nr 11/9 z dnia 14 stycznia 1954 r.

Prezydium W.R.N. w Olsztynie na swym posiedzeniu w dniu 14. I. 1954 r. postanowiło zatwierdzić następujące w y t y c z n e: akcji odgruzowania i uporządkowania miast i osiedli województwa olsztyńskiego.

Realizacja Planu 6-letniego wysunęła nasz kraj na przodujące miejsce w Europie w dziedzinie uprzemysłowienia. Rozwijające się rolnictwo przy końcu Planu 6-letniego wyrówna dysproporcje zachodzące między wysokim stopniem uprzemysłowienia naszego kraju, a zaopatrzeniem ludności w środki spożycia.

Po odbudowie naszego kraju w okresie 3-letniego Planu Odbudowy, zwycięska realizacja Planu 6-letniego stworzy trwałe fundamenty pod budowę socjalizmu w Polsce.

Bogaty, silny i kwitnący kraj w dziedzinie produkcji zatrze wszystkie niedobory wynikłe na skutek strasznej grabieżczej i wyniszczającej wojny, rozpętanej przez faszyzm. Wraz z upływem terminu realizacji Planu 6-letniego w 1955 r. winny zniknąć z naszych miast i osiedli ostatnie ślady zniszczeń wojennych. W ciągu ubiegłych ośmiu lat wiele zrobiono na terenie naszego województwa dla zatarcia śladów wojny.

Odbudowano setki zakładów, tysiące zagród wiejskich i domów mieszkalnych. Rozebrano ruiny grożące zawaleniem. Dziesiątki milionów cegieł i tysiące ton złomu oddano do odbudowy i budowy nowych obiektów i osiedli.
Pozostały jeszcze jednak w wielu miastach połacie gruzów i resztki zniszczonych zabudowań w osiedlach.

U progu Dziesięciolecia Odrodzonej Ojczyzny Wojewódzka Rada Narodowa na V Sesji w dniu 12 grudnia 1953 r. podjęła uchwałę o likwidacji i zatarciu śladów zniszczeń wojennych przez uprzątnięcie i zagospodarowanie zagruzowanych terenów w mastach i osiedlach woj. olsztyńskiego w latach 1954 — 1955.

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej dla sprawnej realizacji tej uchwały powołano specjalny Urząd Pełnomocnika do spraw odgruzowania miast i osiedli.

Zadaniem Pełnomocnika jest koordynowanie i kierowanie całością akcji w latach 1953 — 1954.

Biuro Pełnomocnika ma prowadzić Wydział Gosp. Kom. i mieszkaniowej przy współudziale W.Z.B.M. i T.K.

Do prac przy odgruzowaniu i uporządkowaniu miast i osiedli powołane jest całe społeczeństwo woj. olsztyńskiego.

Cała ludność miast i osiedli obowiązana jest do wzięcia udziału w akcji. Wszystkie instytucje i przedsiębiorstwa znajdujące się na terenie województwa winny wspierać akcję.

Zakres i rozmiary pomocy udzielonej przez nie określi oddzielne zarządzenie.

Akcja, która winna rozpocząć się 1 kwietnia 1954 r. prowadzona będzie przy użyciu mobilizowanych sił społecznych w ramach współzawodnictwa, którego zasady opracuje do dnia 31. I. 1954 r., Wojewódzki Pełnomocnik.

Niezbędne środki na sprzęt i transport czerpane być winne spoza budżetowych środków specjalnych, akcji odzysku cegły, podatków miejskich, szarwarku i kredytów rozdziału 71 budżetu terenowego.

Mobilizacja wysiłku społecznego i kierownictwo akcji spoczywa na radach narodowych.

Do spraw odgruzowania i uporządkowania Prezydia Powiatowych Rad Narodowych powołają w terminie do dnia 17. I. 1954 r. Powiatowych Pełnomocników odpowiedzialnych przed Pełnomocnikiem Wojewódzkim.

Biura pełnomocników powiatowych prowadzą referaty Gosp. Mieszk. P.P.R.N. w ramach posiadanych etatów. We wszystkich powiatach, miastach i gminach powinny powstać w terminie do dnia 18. I. 1954 r. Miejskie i gminne Komitety uporządkowania miast i osiedli.

W skład komitetów winni wejść:

1. Członek Prezydium MRN (GRN)
2. Przedstawiciel Komisji Urządzeń Miast i Osiedli
3. Przedstawiciel Komitetu P.Z.P.R.
4. Prezes Z.S.Ch.

Zadaniem Komitetów jest mobilizacja społeczeństwa do wykonania zadań.

By akcja odgruzowania i uporządkowania przebiegała planowo i dawała gwarancję pełnego wykonania do końca 1955 r., prezydia miejskich i gminnych rad narodowych w terminie do dnia 28. II. 1954 r. opracują wespół z komitetami programy odgruzowania swych miast i osiedli. Sposób i zakres opracowania programów ustali zarządzenie Wojewódzkiego Pełnomocnika.
Opracowane programy podlegają zatwierdzeniu Prezydium Wojew. Rady Narodowej w terminie do dnia 15 marca 1954 r.

Celem maksymalnego upowszechnienia zadań należy w najszerszej mierze wykorzystywać środki propagandowe, (prasę, radiowęzły, pogadanki, przezrocza, plakaty i tp.).

Za Prezydium Rady Narodowej:

Z. Brzezicki
Sekretarz Prezydium

J. Malewski
Przewodniczący Prezydium

Ceny ogłoszeń: o zgubieniu dokumentów najmniejsze ogłoszenie—10,50 zł (wraz z dokumentem dowodowym), ogłoszenie drobne do 100 wyrazów—0,90 zł za wyraz, ogłoszenie większe — strona 240 zł, ½ strony — 165 zł, ¼ strony — 90 zł, ⅛ strony — 60 zł. Tabelaryczne i cyfrowe o 50% drożej.
Prenumerata roczna ze skorowidzem 18 zł, półroczna bez skorowidza 10 zł.

Należność za ogłoszenia i prenumeratę płatna z góry na konto Nr 356-420-134/1 w Narodowym Banku Polskim I Oddz. Miejsk. w Olsztynie.

Cena niniejszego egzemplarza — 0,90 zł.

ODBIORCA

Redakcja i Administracja: Olsztyn, ul. Kopernika 48 -- Prez W.R.N. — Wydz. Prawny, tel. 32-46

Olsz. Z. Graf. Lz. 250 (1200) Druk. mat. 7 kl. 60 gr 59x84 21.1—5.2.54 Z-5-31825